

Prețurile

pentru Sibiu pe 1 anu întregu
7 fl., pe 6 luni 3 fl. 50 cr., dău
la casa cu 1 fl. mai multu pe
anu; — trimisu cu post'a în
lăintrulu monarhie pe 1 anu
întregu 8 fl., pe 6 luni 4 fl. —
In străinatate pe 1 anu 10 fl. sêu
22 franci, pe 6 luni 5 fl. sêu 11
franci. — Numeri singuratici se
dău câte cu 10 cr.

OBSERVATORIUL

Diariu politicu, national-economicu și literariu.

Anulu V.

Ori-ce inserate,
se platescu pe serie sêu linia, cu
litere merunte garmondu, la prim'a
publicare câte 7 cr., la a două si
a treia câte 6 cr. v. a. și preste
aceea 30 cr. de timbru la tesan-
rulu publicu.

Prenumeratiunile se potu face
in modulu celu mai usioru prin
asemnatiunile postei statului, a-
dressate de a dreptulu la Redacti-
nea Diariului

„Observatoriul“ în Sibiu.

Nr. 65.

— Sibiu, Miercuri 18/30 Augustu. —

1882.

O crima jidovăscă.

Intre impregiurările presente, candu mai alesu
press'a magiara descopere barbarismulu jidoviloru
setosi de sange crestinescu, am aflatu de lipsa a
dă la publicitate unu articlu luat din fôia „Ca-
tholische Blätter“ Nr. 27/1882, carea se publica
de către Reuniunea catolica de pressa a diecesei
Linz capital'a Austriei superioare. Acestu articlu,
dupa parerea mea, nu pôte se remana necunoscutu
publicului cetitoriu alu „Observatoriulu.“

Ve rogu dara cu totu respectulu a dă locu
in colonele diariului DVôstre acestui articlu, carele
in traducere fidela romanăscă suna asia:

„Este sciutu, că câțiva jidovi din Ungari'a dela
Tisza-Eszlár sunt incriminati că ei ar fi omoritu
pe la pascile anului c. o feta de crestinu, pentru-
că in ritulu loru religiosu se pôta folosi sange de
crestinu. Cumcă unu atare asia numitu omoru
ritualu la jidovii talmudisti nici într'unu chipu
nu zace afara de cerculu posibilitatiei, arata
intre multe alte casuri istorice demne de credintia,
casulu lui P. Thomas in Damascu in anulu 1840.
In procesulu despre acestu casu portatu inaintea
consuliloru europeni, toti cei 7 acusatii au martu-
risitu, că ei au amagitu pe P. Thomas in cas'a
capului acusatiloru, acolo l'au legatu, cetlăitu si
apoi l'au belătu; sangele lui l'au strinsu in unu
vasu, si apoi l'au turnatu intru o sticla; vestmentele
lui le-au arsu, trupulu lui l'au taiatu in bucati,
osele si capulu lui l'au sfarmatu cu pilugulu intru
o piua, era remasitiile trupulu le-au bagatu intru
unu sacu, pe care l'au aruncatu într'unu canalu
necuratu, unde dupa aceea s'au si aflatu in adeveru.
La acea crima de omoru cumplitu au luat parte
9 jidovi avuti, fratii Daud, Jussuf si Aarum Arari,
rabinulu din Damascu, rabinii Abu Elafieh si So-
lonich si marele rabinu Jacob Elantabi. Toti acusatii
au marturisitu respicatu, limpede, cumcă ei au
lipsa de sange la serbatorea paniloru nedospite.
Marele rabinu se indreptase către fratii Arari cu
scopu de a capeta dela ei o sticla de sange;
acestia ii promisera că i voru castiga sticla de
sange pentru prețulu de 100 de pungi (punga e

suma turcăscă si face 500 de taleri). La întrebarea
spre ce ar fi de folos sangele, dora cumva acesta
se mesteca in panea pasciloru si fiacare mananca
din aceea, rabinulu Abu Elafieh raspunde: „E da-
tina, că sangele care se amesteca in panea ne-
dospita nu este pentru întregulu popor, ci numai
pentru persoanele cele mai zelose. Față de între-
buintarea acestuia am de a spune, cumcă marele
rabinu Jacob Elantabi in preser'a serbatorei panei
nedospite stă la cuptoriu; aci i trimite lui persoanele
zelose farina, din care elu face pane; elu insusi
pregatesce aluatulu; totusi fara că se scie cineva
cumcă elu mesteca in acela sange, si apoi trimite
pane la aceea, a carora este farina. La întrebarea
negutatoriului Sciubli Ajuh statatoriu sub protec-
tiune austriacă: „Dta dăci, cumcă sangele s'ar fi
adunatu pentru serbatorea paniloru nedospite, si
totusi e sciutu cumcă sangele in religiunea evreiloru
se socoteste de necuratu, asia, că ori candu e
vorba de sange de vita, nu ve este ertatu a'lu
folosi pe acela. Deci între conceptulu care stă in
legatura cu sangele necuratiei si alu lipsei de sange
omenescu in panea nedospita se afla contradicere.
Dă-ne noue despre acesta o explicatiune, de care
mintea omenăscă se fia satisfacută“. Abu Elafieh
răspunde: „Dupa Talmud sunt două feluri de sange
placute lui Ddieu, sangele Pasciloru si sangele
Taierei impregiuru“. Marele rabinu Jacob
Elantabi adeveri, cumcă sangele de jertfa a Pas-
sahului si celu alu taierei impregiuru, sunt intru
adeveru placute lui Ddieu. (Evreesce Paschah
semnifica crutiare, cea mai mare serbatore la evrei
intru aducerea aminte de crutiarea poporului prin
angerulu omoritoriu in Egiptu si de esirea din acesta
tiara, se serbeada in 14—21 Nisan).

La întrebarea lui Sciubli, că cum ar'potea se
fia iertata întrebuintarea de sange de omu, raspunde
Abu Elafieh: „Acesta este unu misteriu alu mariloru
rabini; numai ei cunosc lucreulu acesta si modulu
întrebuintării sangelui.“

Actele acestui procesu momentuosu, in care
consululu francesu in Damascu contele Ratti-Menton
a jucat rola mare, a carui portare dn. Thiers o
aparase in camer'a francesă in contra atacuriloru
jidoviloru si a soțiloru acestora, se afla in archivulu

ministeriului francesu de externe. Indesiertu au
cercatu jidovii că se nege fapt'a constatata in aceea,
care afa de acesta se adeveresce inca de către
pêtr'a mormentului lui P. Thomas in biseric'a Ca-
puciloru la Damascu, carea cuprinde in limb'a
italiana si arabica inscriptiunea: „Aici odichnescu
osemintele lui Pater Thomas din Sardinia, misio-
nariu capucinu apostolicu, omoritu de către jidovi
in 5 Februaru 1840.“

Din acestu articlu se pôte pricepe limpede,
cumcă jidovii nutrescu in pepturile loru simtimente
dusmane contra tuturor crestiniiloru in genere, era
contra noastră a romaniloru in specie, din ura că
suntemu crestini, si din mania că suntemu descen-
denti vechiloru romani, cari sub Titu la anulu 70
au sfarmatu Ierusalimulu dinpreuna cu biseric'a cea
mară. Deci din două puncte de vedere: luca
evreii contra noastră, din punctu-de vedere cresti-
nescu si din punctu-de vedere nationalu. De si
fiacare religiune are de scopu, că omenii se onorede
pe Ddieu si se traiasca in armonia, in pace si cu
dreptate unii cu altii, totusi jidoviloru le place
candu vedu că vreunu crestinu miserabilu in vreo
di de serbatore in timpul servitiului domnediescu
petrece in crisma, si in locu se'lu face atentu că
se mērga la biserică, mai bine ii dau beutura, fia
si pe creditu, până candu bietulu in betia sa in-
jurandu, spurca cele sante cu daun'a onorei si a
sufletului seu, de ceea ce jidovii se bucura si ridu,
mai alesu candu le succede a'i aduce in certe si
batai pe unii cu altii, căci ei si din acestea sciu
trage folosu, nu numai din bucatele si banii loru
primiti pe beuturi rele, falsificate si otravitoare. Cine
nu cunoste beuturile cele rele, cari se vendu in
dilele noastre prin cărciume, mai tôte in mani ji-
dovesci, si totusi, dora nici-odata nu au avutu
romanii atata aplecare către beutura că in dilele
noștre, pentru-că beuturile rele ii debilitădia, le
strica sanatatea atatu a corpului catu si a mintiei,
ceea ce este scopulu principale alu jidoviloru, la care
ei cu poteri unite nesuescu, adica a face pe romani
in totu respectulu slabi si cu viața scurta.

Maieru, 21 Aug. 1882.

Basiliu Groze, par. Maierului.

Foisor'a „Observatoriului“

Din scrierile lui Ioanu Eliadu Radulescu.

(Urmare.)

Maciasulu si florile.*)

Unu Maciasu ghimposu, selbaticu
De prin locuri departate,
Noduros, rîios, iernaticu,
Smulsu de criveti turbate,
Aruncatu într'o gradina,
Avutita, roditoare,
Vrea se prindia radacina,
Intre flori mirositoare.
Piru**) avea pe lînga sine,
Buriana blastemata
Ce se întinde n mii de vine
Incelestata intiessata,
Si terimu ntielenesce
Ilu usuca si'lu stirpesce,
Stinge nêmulu d'ori-ce flôre,
Suge suculu din livede,
Fructu, leguma abia vede
Muncitoriulu cu sudore.
Astea toti le sciu prea bine,
Dar' Maciesiu'i maracine,
Sciti că nu e de vr'o mîna.
Specula dar' intru sine,
Se'si dea nume cu pomana,
(Căci la dînsulu suvenire
Va se dica pomenire).
Dise dar că e de viti'a
Trandafiriloru faimosi
Se se bucură Leliti'a
Si flacai nazurosi.

*) Maciasulu era Trandafirof, era florile Romanii.

**) Pirulu era Russi.

Ingamfatu d'a lui marime,
Că unu semnu de nobilime,
Că se trage dela noda,
Si ce simte, patimesce,
La folosu obscurescu gandesce
Isi puse si unu of in cōda
Nodurosulu Maracine
Si crediu că ii sta prea bine.

Of! incoci, of incolu.
Of! gradina resună
Floricele curioase
Un'a p'alt'a se'ntrebă:
— Trandafiru se fia, Lele?
— Nu e Trandafiru, surato;
— Vai de noi de floricele!
— Ce-a mai fi de noi, Cumnat'o?
— E Maciasu luă-l'ar Naiba,
Viorelele strigara.
E semnu reu că scaiulu, sgaib'a!
E selbatecia in tiara.
— Surori bune, dumnevōstra,
Nu ve temeti, suratiele
Rujii noi din firea nostra
Si noi facemu floricele,
Sunt de o lege in asta tiara
De domnulu blagoslovita,
La sporu mare ve invita
Viti'a mea de din afara.)*
— Mei Maciasie, mei Maciasie,
Mei spione, mei ploscasie,
Da-ne pace si te cara,
Du-te dracului din tiara,
Esti unu proclatu maracine,
Nu ne-aduci tu vre-unu bine.
Pirulu ala e rea piata
Unde apuca de incuibesa.
Baga nasulu, sfredelesce,

*) Luati aminte, că acea vitia stă asta-di la hotare.

Sapa loculu, gauresce.
Dă-ne pace si te cara
Du-te dracului din tiara.

Intr' acestea éta vine
Gradinariulu,*) se asiedie
Binisioru pe Maracine,
Si între flori se'lu incubese.
— Nene, tata gradinare,
Ia gândește-te mai bine,
La primejdia cea mare
Ce-o se faci cu unu maracine?
Floricele strigara
Si ferbinte se rugara.
Ia astupa acea grōpa,
Vin' mai bine de ne-adapa
Da la ciore pe Roscatulu
Că ai se ne tragi pecatulu.
— N'auditi, taca-ve gur'a,
Striga omulu superatu.
Mie'mi trebue rasura;
Voi nu sciti a tinē sfatu.
E obrasniciu mare
Se'mi diceti curatu si-a nume:
„Grōp'astupa gradinare,
„Da la draculu pe Roscatulu“
Mi e rusine si de lume
Se'mi strigati că tragu pecatulu,
Candu eu êrn'a, tōta var'a
Di si nōpte asudesu,
Se v' adapa, se ve lucrediu,
Cātu m'a obositu povar'a.
Eu voiescu obscurescu bine
Si-a gradinei avutia;
Eu sciu si din maracine
Se scoti flori cu maestria.
Altoi-voiu eu rasur'a
Totu cu rose frantiusesci,
Trandafiri imperatesci,

*) Gradinariulu era Bibescu.

— Desiu, 27/15 Augustu. Adunarea generala a asociatiunii transilvane pentru literatură romana si cultură a poporului romanu fu deschisa de către ilustrulu domnu vicepresedente consiliariu de curte Jacobu Bologa in presentia unui numeru că de 500 participanti cu unu discursu concisu, la care raspunde in numele adunarei onor. dn. protopopu Vela. Ilustrulu domnu prefectu alu comitatului Solnocu-Doboca comitele D. Bánffy si dn. vicecomite au binevoitu se asiste la o parte a primei siedintie; era onor. dnu br. Dioszegi proto-notariu assista in totu timpul in calitate de commissariu din partea gubernului.

Program'a comitetului publicata la timpul seu fu executata in prim'a di exactu asia cum era prevediuta.

La memori'a mortiei membriloru Sim. Balomiri, Ilesiu si capitanulu Borgovanu, adunarea intraga isi descopere dorerea sa prin sculare.

Unu telegramu de felicitare dela S. Reginu fu cititu.

Raportulu comitetului carui i se dete lectura de redactorulu seu secretariulu dr. D. P. Barciannu, elaboratu cu multa diligentia, fu ascultat cu tota atentiuinea ce o merita.

Inainte de a se pune ceva in desbatere, adunarea adopta in unanimitate propunerea, ca de aci incolo se se citeasca mai antaiu totudeauna catalogulu membriloru actuali cari au numeratu cotisatiunea annala, si numai acestia se pota participa cu votu deliberativu. Din trei dissertatiuni anuntiate la terminu s'au admisu pentru 1-a siedintia a dlui profesor Borgovanu dela scola pedagogica din Gherla.

Dupa acestea societatea merse la prandiulu comunu, la care au fostu invitati si capii auctoritatiei publice locale, despre acestea inse cu alta ocaziune, candu vomu informa despre siedintia II.

Concertulu anuntiatu nu se face si e bine asia, ca-ci a da unu concertu ca se esa bine, se cere forte multu. Fratii Desieni inse si toti ospetii sei potu se fia forte indestulati, ca-ci acesta adunare considerata dupa imprejurarile de aici, are se esa frumoasa preste asteptarea tuturor. Numeroasele familii care vinu mereu, voru afla petrecere care le va satisfac in balulu de mane.

Dn. vicepresedente insoitu de ceilalti membrii ai biuroului cu ocaziunea viziteloru oficiose au avutu primire care se pote numi charmanta, anume la dn. prefectu c. Bánffy, pe atatu de generosu pe catu si energiosu. Constatatiuni din Desiu in mare majoritate magiari, se intreca in zelulu de a primi la sine pe membrii asociatiunii.

O' Connell.*)

Orasiulu Dublin a adusu unu piosu omagiu amintirii lui O' Connell. A inauguratu cu o pompa extraordinaria statu'a marelui oratoru, care forte

*) Reproducemu acestu interesantu articolu dupa „Binele publicu“ Nr. 200 (1981). Red.

multu a luptatu pentru independentia patriei sale si care, prin sfortiarile sale victoriose, a meritatu numele de liberatoriu. N'a fostu omagiu mai legitimu ca acesta, si Irlandia se onoreadia pe sine insasi, marturisindu'si multamirea ei către omulu extraordinariu care, multi ani, a implutu Europa cu numele seu. Ce entusiasm a atitiatu sub Ludovicu-Filipu, resunetulu discursuriloru sale pronuntiate sub ceriu liberu in imensele meetinguri unde poporatiuni intregi, atitiate de acesta elocintia inflacarata, amestecau aplausele, fluieraturile, injuriile, cartirele dupa cum ii placea oratorului se le faca a isbucni. Anticitea nu ne aminteste nimicu mai frumosu.

Nascutu in anulu 1775, in comitatulu Kerry, O' Connell isi facu studiile in Franci'a in colegiulu iesuitiloru din St. Omer, apoi in seminariulu irlandesu din Douai. Toti catolicii erau pe atunci obligati se si caute in strainatate o educatiune liberala. La reintorcere, gasi legea care interdicea baroulu irlandesiloru, abrogata; isbuti a fi primitu advocatu si obtinu numai decatu succesele cele mai stralucite; dara se insemna mai alesu prin zelulu cu care imbraciosia caus'a compatriotiloru sei.

Irlandesii gemeau atunci sub jugulu celu mai apesatoriu. Despoiati de proprietatile lor, erau redusi se cultive ca clacasi pamentulu care apartinuse stramosiloru lor, pe candu preotii religiunii loru languiau in miseria, erau nevoiti se inbogatiasca biserica apesatoriloru lor; produsele industriei lor erau absorbite de Englitera care si rezervase dreptulu de a le cumpera cu pretiuri fixate de dens'a; in sfersitu, Irlandia se vediu se privata de Parlamentulu seu si chiaru de libertatile sale locale; tote municipalitatile erau in manile Englesiloru.

Aceste nedreptati pe care Grattan le denuntia Parlamentulu cu o adeverata elocintia, provocasera in totudeauna in Irlandia o opozitiune violenta care se traducea candu prin societati secrete, comploturi, asassinate, candu prin organizare de lige ce se intindeau preste tota tier'a. Eta ce se intempla in an. 1809. Unu comitetu se formase la Dublin spre a obtine satisfacerea plangerilor irlandesiloru. O' Connell intra si elu in comitetu si, ca incepatori se arunca in lupta cu vapai cari erau forte pučinu pacifice. Avu chiaru unu duelu cu unu aldermenu, pe care lu ucise. Din fericire alerga curendu la alte midiuloce; in 1823 se forma prin stradiintiele sale o asociatiune vasta de nobili, preoti si soldati, cari formara o adeverata armata. Era vorba se obtina rechiamarea parlamentului nationalu si emanciparea catoliciloru.

Gubernulu englesu incerca se distruga acesta liga oprindu asociatiile permanente si intrunirile cari durau mai multu de 15 zile. O' Connell areta atunci acelu dublu caracteru, pe care l'a pastratu pana la sfersitul vietiei sale: tribunu indrasnetiu si legistu care inpinge fineti'a pana la hotarale duplicitatiei. Asociatiunea paru disolvata; avu numai sessiuni de cate 14 zile, cu comitete connexe, cu comitete separate, in fine tote combinatiunile prin

cari cei apesati incercau se scape de lege. Pučinu in urma, asociatiunea areta pana unde mergea poterea ei. Emanciparea catoliciloru nu se votase inca. O' Connell inse totusi se presenta inaintea alegatoriloru in comitetulu Clare, in contra chiaru a unui membru din cabinetulu Fitz-Gerald, si fu alesu. Camer'a nu voi se lu admita, dara acestu succesu hotari adoptarea bilului in favorea catoliciloru si in anulu viitoriu O' Connell potu se intre in parlamentu. Aci joca unu rol de frunte, gratia elocintiei ce desfasiura la ori-ce ocaziune in favorea Irlandiei, gratia si abilitatiei tacticei sale parlamentarie. Pe rendu, aliatu sau adversariu alu ministriloru, le rapia une-ori concessiuni importante, prin violinti'a opozitiunii sale; dara ii facea mai alesu se platasca scumpu sprijindulu ce le da in situatiuni grele.

Rolulu seu de frunte inse nu era in Parlamentu, ale carui obicinuinte conveniau prea pučinu acestei elocintie originale, abundanta, nemesurata, care, din contra, lucra forte puternicu asupra irlandesiloru. Lui ii placea se i intrunesc in satele lor, chiaru si prin parloge pustii, improspetandu astfelu amintirile vechiloru traditiuni celte, inspirandu-se dela spectacolulu lacuriloru muntiloru, pe cari i aveau sub ochi, asociandu natur'a intraga cu protestarile lor in contra Engliterii. In aceste intruniri obtinu elu cele mai mari triumfuri, asia ca deveni idolulu compatriotiloru sei.

Ultimele-i dile fura cu tote acestea intristate de numeroase neisbende. Acesta e sortea tuturoru reformatoriloru cari si au implinitu opera si supravietuescu ei. Sunt necunoscuti de catre nouii agitatori cari voiescu se lu intruca, se indignedia de intieptiunea lor si o vestejecu cu numele de tradare.

Emanciparea catoliciloru, intrarea irlandesiloru in corpurile municipale, erau nisce cuceriri legitime si cari aru fi fostu de ajunsu pentru glori'a lui O' Connell. Rechiamarea Parlamentului irlandesu nu era nici posibila, nici de doritu, pote, fiindu ca nici-odata unu parlamentu stabilitu la Dublinu n'ar fi obtinutu pentru Irlandia imbunetatile sevërsite de sir Robert Peel si dn. Gladstone. O' Connell se asocia inse la acesta campania numita repeal care fu numai decatu tulburata prin violentie regretabile. Gubernulu suportu aceste atacuri cu o rabdare ce n'o poti gasi pe continentu. Lasu pe O' Connell se anuntie ca parlamentulu se va intruni la Dublin; in anulu urmatoriu nici generalii bestrani sau tineri, nici femeile bestrane cu pantaloni, nici toti englesii nu lu voru potea dissolvu.

Cu tote acestea, candu dupa meetingulu din Tara, se anuntia pentru 8 Octobru 1843 o noua intrunire la Cloutars, langa Dublin, viceregele Irlandiei opri meetingulu. O' Connell fu chiamatu inaintea juriului din Dublinu, care lu condamna la unu anu de inchisore si 50.000 fr. amenda. Sentinti'a fu cassata de camer'a lordiloru, care nu lasa marelui agitatoriu nici macaru aureola de martiru. Reintra in parlamentu gratiatu si micioratu. Dara ceea ce lu misica mai multu e ca in patri'a lui chiaru, pierdu o mare parte din poporitate. Partitulu tinerei Irlandie, care pretindea se alerge la fortia ilu taxa de intimidatu si nu mai voi se lu recunosca de capetenia. Poterile i declinara si se duse se si caute sanatatea sub ceriulu Italiei. In acesta calatoria, mori la Genu'a, in an. 1847. Mortea ii readuse tota glori'a lui si provoca in Europ'a pareri de reu unanime.

Judecat'a nepartinitore a posteritatiei va recunosce, fara indoie, ca in opera sa, ca si in elocintia sa, nu e totulu de laudatu fara reserva. Ea va vedea in trelsulu o adunare spaimentatoria de calitati stralucite si defecte seriose, unu patriotismu focosu, dara si o agitatiune fara scopu, fagadueli nebune si o betia sincera la care amesteca adesea calculele unei politice care mergea pana la siarlatanismu. Irlandia nu trebuie se fia nici atatu de istetia, nici atatu de impartiala. Ea n'a potutu avea decatu o admiratiune adanca, fara amestecu pentru marele patriotu care nu numai ca a scosu la lumina si sustinutu unele plangeri ale irlandesiloru, nu numai ca le-a datu unele drepturi politice, dara le-a datu consciinti'a puterii lor, a reinsufletitu patriotismulu lor si a ridicatu o rassa caduata la rangulu natiuniloru. („Le Temps“.)

Regulamentu de revisuirea si editarea cartiloru bisericesci romane.*)

Art. 1. Cartile bisericesci se voru tipari, atatu cu litere latine, catu si cu litere cirilice, dupa cum trebuinti'a va cere.

*) Noi publicaseramu la timpul seu „proiectulu de regulamentu pentru traducerea din nou a cartiloru bisericesci“ asia precum fusese acela elaboratu de catre

Se ve taca voue gur'a.

— Nene, tata gradinare,
Vedi primejdi'a cea mare,
D'ar fi trandafir, totu merge,
Ci vedemu ghimpose verge,
Si-acelu of grozavu din coda
Ce cu trandafir se'n noda!
Totu mai multe scie satulu;
E sentimental spurcatulu
Si oftatur'a lui reu pute
Ca omnu merge din bute in bute,
Nu vedi Pirulu ce ne-aduce?
N'ar mai apuca s'apuce!
E o prosta buriana,
Si se intinde pe poiana,
Se prasesce in gradina,
Ne stinge din radacina.
Cet'i veni cu avuti'a?
Lasa n'colo maestri'a,
Corcitur'a, altoirea,
Ca totu lucru isi are firea:
Maciasulu e maracine
Ciomagosu si plinu de spine;
Florea este erasi flore,
Ce da spirtu er nu duhore.
Pune-o in peptu, la capu, pe masa;
Maracini nu pune n'casa.
Vorb'a, scii, dela parinti,
Lacreme versamu ferbinti.
Noi scimu rivn'a infocata,
Scimu sudorea laudata;
Pretiuimu sciinti'a mare,
Nene, tata gradinare;
Ci Maciasulu e ispita,
E sementia de galcéva.
De dihonie cumplita:
Vai de noi, si d'a ta slava!
Tipa'lu peste gardu afara,
Mérgea dracului din tier'a.
— Floriloru, taceti acolo,

Ca va dau cu sap'a in capu;

Am facutu odata grop'a
Si-acum cinstea voiu se'mi scapu.
Ce-am facutu nu se desface;
Pan' acum nu s'a mai datu
Gradinaru se cera sfatu
Dela flori; si dati'mi pace.
Gradinariulu ostenitu
De atata gura multa,
Sap'a ia, nu mai asculta
Si s' apuca de seditu.
Candu totu ventulu de apusu*)
Face-o vijelie mare,
Unu virteju rotedia tare
Si Maciasulu sbora susu!
Peste capu ti'lu invertesce,
Ametitu ti'lu resucesce,
In bucati ilu impartiesce
Si la draculu ti'lu trantesce
Si in gradina pace buna
Gradinariulu flori adupa
Unulu suda si lucrédia
Altulu campulu insmaltédia;
Unulu sapa si plivesce,
Altulu fructulu insutesce.

Gradinare, gradinare,
Vedi de piru a te feri,
Ca iti face munca mare;
Fugi de of catu vei trai,
Floriloru, luati aminte,
Flori nevinovate fti;
Nu prea cereti er cuvinte
Ca nu in tote nemeriti.

1844.

*) Alusiune la revoluti'a Franciei ce se preparu si pe care autoriulu cu doi ani inainte a predis'o; vedi psalmulu publicatu in „Curierulu“ de ambe-sexe, 1846.

Ortografi'a cartiloru cu litere latine va fi cea adoptata de academia romana. Acésta inse nu impiedica pe santulu sinodu de a face óre-care imbunatatiri ortografice in folosulu exactei transcrieri a ortografiei cirilice si a pronuntiei limbei. Éra pentru cartile cu litere cirilice va servi de norma ortografi'a existenta in cartile aflate acum in usulu bisericeii romane, si anume in cartile tiparite in monastirea Némtilui.

Art. 2. Se va infintia in capital'a Romaniei o tipografia pentru editarea treptatu a cartiloru bisericesci, dupa cum trebuintele bisericeii voru cere. Tipografi'a se fia inzestrata cu tóte cele trebuitoré pentru functionarea ei. Dreptu care se se céra dela guvernul mijlócele trebuitoré pentru acestu sferisitu. Inaltu prea sfintitulu metropolitu primatu, presedintele st. sinodu, consultandu ómeni espteri in art'a tipografica, va stabili sum'a necesara pentru tipografi'a bisericesca, si va face mijlocire la guvernul, cá acea suma se se prevédia anume in budgetulu statului.

Art. 3. Se va institui unu comitetu, compus din persóne competente, care se poséda cunoscintele teologice si limbistice, necesare la traducerea cartiloru bisericesci din limbele in care au fostu ele scrise, si din care ele s'au introdusu in limb'a nóstra, spre a putea verificá acele traduceri si a le perfectóná, unde trebuint'a va cere. Limbele a carora cunoscintia se cere la revisuirea cartiloru bisericesci sunt: Elen'a, Slavon'a si Ebraic'a. Acésta din urma pentru biblie, mai alesu pentru vechiulu testamentu, care se reproduce in o mare parte in cartile serviciului divin alu bisericeii, atátu in citirele numitei paremii, cátu si in stilu si in manier'a de a scrie a poetiloru autori ai cartiloru cultulu bisericeii nóstre. Membrii comitetulu editoru trebuie, pe lángha o deplina cunoscintia a limbei si literaturii romane, se cunósca aceste limbi sau celu puçinu un'a din ele. Ei voru fi in numeru de cinci, sau celu puçinu in numeru de trei si voru fi salariați de guvernul, celu puçinu cu câte 200 lei noi pe luna. Ei voru fi alesi si numiti de către st. sinodu.

Art. 4. La revisuirea cartiloru bisericesci se va procede in modulu urmatoru:

Cartile de revisuitu se voru recomandá de către st. sinodu presiedintelui comitetulu care va regulá imediat'a procedare la revisuire.

Cartile revisuite si aprobate de toti membrii comitetulu se voru inaintá apoi st. sinodu, carele observandu revisuirea comitetulu si gasindu-o indestulatóre, va trimite cartea respectiva la directoriulu tipografiei bisericesci spre tiparire.

Comitetulu la revisuirea cartiloru bisericesci se va conformá reguléloru urmatoré:

a) Va alaturá cartea de revisuitu cu originalulu dupa care ea a fostu tradusa.

b) O va confruntá si cu alte traduceri facute mai dinainte de pe originalu, atátu in limb'a romana, cátu si in alte limbi, si la locurile dubioase, echivoce, ori neprecise, va preferá pe acea traducere, care se va pareá mai potrivita cu originalulu, sau, la trebuint'a va face o noua traducere acelu locu.

c) Va observá, cá in limb'a romana, se fia exprimate ideile originalulu cu esactitatea gramaticala, logica si teologica.

d) Terminii theologici si cei bisericesci, stabiliti de sínóde si de biserica pentru exprimarea dogmeloru si a rendueliloru bisericesci trebuie se fia tradusi cu cea mai scrupuloasă esactitate, adoptandu la nevoie chiaru terminii originali grecesci si investindu-i in forma romana spre a inlaturá perfrasele cele de prisosu.

e) Fraseloru se va dá turnur'a limbei romane, pe cátu va ertá fidelitatea si esactitatea traducerei. Nu trebuie inse arbitrariamente a se parasí turnur'a classica, care adeseori transpore in traducerea romana anteriora si care dá limbei bisericesci gravitatea si maiestatea cuventulu lui Dumnedieu.

f) La exprimarea ideiloru in romanesce se se respecte principiulu poporaritatiei limbei atátu de multu respectatu de vechii traducetori romani; pe

preas. sa episcopulu Melchisedecu dela Romanu. De atunci acelu proiectu luat in desbatere si votatu de către s. sinodu, fu aprobatu si de către guvernulu Romaniei. Dupa tóte prevederile traducerea din nou a multimei de carti bisericesci impreuna cu bibli'a va avea o influentia fórté considerabila asupra ulterioarei desvoltari, purificari si inavutiri a limbei nóstre nationale, va fi si unu puterosu obstacolu la slavisarea sau mai bine reslavisarea si turcirea ei in Romania'a, la corcirea ei si de dincóce. Ea va castigá din nou, dupa 100 de ani, ungerea sacra (mirulu) a bisericeii pentru unu altu secolu. Recomandam acestu regulamentu nu numai clericiloru, ci si poporulu intregu.

Red. Obs.

cátu in sa acésta regula nu va fi in opositia cu trebuint'a de a exprima ideile originalulu cu tóta esactitatea lor, esactitate pe care adese-ori traducetorii cei vechi o au sacrificatu poporaritatiei. Limb'a nóstra astadi este multu mai inaintata si mai bogata in forme si in expresiuni de cátu inainte. Biserica desi eminamente conservatóre, este totu-odata si o mare scola pentru poporu, unde elu se cultiva si intelectualmente si morali-cesce, invétia treptatu si idei si expresiuni.

g) In cesti'a puritatiei limbei se se ferésca de ori-ce estremeitati si arbitraritati ce se vedu in literatur'a nóstra moderna. Indata ce o expresia intrebuintiata in limba bisericesca, ori de ce provenintia aru fi ea in origina sa, este intielésa de romani si primita in limba, si exprima bine ideia originala, si alta expresie equivalenta nu este in limb'a poporulu, aceia se va mantinea si pe viitoru. De exemplu dicerile: slava, slavescu, slavitu, proslavescu, unii din editorii moderni au crediutu cá facu mai bine inlocuindu-le cu marire, marescu, maritu, prea marescu, etc. Insa in tóte limbile culte alt'a e slav'a si alt'a marirea. A lapadá prin urmare acestu cuventu, neavendu altulu equivalentu, insemna a seraci limb'a si a o prosti; de aceia dicerile adoptate in limb'a bisericesca din limbele culte cu care romanii au fostu in contactu, numai atunci se se schimbe, candu aru fi altele romane de aceiasi insemnare d. es. poporu in locu de norodu, timpu in locu de vreme, dreptu-credinciosu in locu de pravoslavnicu etc., sau candu dicerile intrebuintiate pana acum aru fi in opositia cu eufoni'a limbei romane, precum: blagoslovenie, polunosnitia, bogoslovie, voscrésna, pésna, blagorodie, bogorodicina, pavecernitia, troicinicu, obednitia, slavoslovie, presfestelna, osvestanie, blagocestie, etc. Bunulu simtiu romanescu cere cá aceste vorbe, care nu potu dobândi cetatenia in limb'a romana, se se inlocúsa cu altele romane echivalente, si la nevoie chiaru se li se prefere terminii originali grecesci, precum s'a si facutu cu unele pana acum adoptandu-se d. es. dicerile: aghiasma in locu de svestanie, buna-cinstire in locu de blagocestie, buna-vestire in locu de blagovestenie, marturisire, in locu de spovedanie, theologie in locu de bogoslovie, oda sau cantare in locu de pésna, doxologia in locu de slavoslovie, bine-cuventare in locu de blagoslovenie, triodu in locu de tripésnetiu, mediunoptica in locu de polunosnitia, tipica in locu de obednitia, orthodoxie in locu de pravoslavie etc. In totu casulu, inovatiunile limbistice in limb'a cartiloru bisericesci se ingadue numai intru cátu ele voru fi cerute de o vederata trebuintia, provocata de esactitatea expresiunii sau de estetic'a ceruta de ori-ce limba.

De aceea tóte traduceri moderne de terminii bisericesci, care sunt contra logiceii, archeologiei, artei poetice si muzicele bisericesci, se se inlaturedie si se coréga cá se crespunda cu insemnarile loru originale. Se nu se admita, de exemplu, terminii de acei fabricati de editorii cartiloru bisericesci mai din urma la Ramniculu-Valcei, sub reposatulu episcopu Calinicu, precum: „Serare“ in locu de „Vecernie“, „Sedienda“ in locu de „Sedélina“, „Asemananda“ in locu de „Podobie“, „Ascultatoriulu“ in locu de „Ipacoi“, „Luminanda“ in locu de „Stetelna“, etc. pentru cá sunt nelogici si necorespondietori cu ideile originale. Terminii musicali si poetici, acei originali grecesci, precum: „Idiomela, Prosomie, Melodie, Armonie, Oda, Simfonia, Imnu, Stich, Stichologie, Acrostichu“, etc. se se adopte si in cartile nóstre bisericesci in loculu celoru slavonesci: „Samoglasnica, podobire, pésna“; sau a traduceri-loru perifrastice precum: „Dulce cantare, impreuna glasuire, stichulu celu de pe la margine“, etc.

(Va urmá.)

Pelagrá.*)

Câte-va consideratiuni asupra acestei bóle de d. dr. P. Iliescu, med. spitalulu Romanati.

Pelagr'a este o alteratiune a sangelui, printr'unu principiu morbidu, a carui natura nu este inca indestulu de bine definita si care dá locu unei afectiuni cu tipu particularu si cu tendintie totudeauna la cronicitate.

Primele sale manifestatiuni se arata pe pele, ce'a-ce a facutu pe multi medici la inceputu a o considerá cá o afectiune propria a sistemulu cutanatu.

*) Noi publicaseram in anulu 1878 unu articlu despre acésta bóla blastamata. Simtimu trebuint'a cá se reproducem si altulu in aceeași materie despre aceeași bóla dupa „Natiunea“ Nr. 15. Red. „Obs.“

Dupa numeroase observatiuni, ce am avutu ocazie a face, atátu in serviciulu meu de aici cátu si in celu din spitalulu judetului Oltu, am pututu se me incredintiedu de ravagiele ce acésta fatala afectiune face cu incetulu si pe nesimtite printre renderile poporatiei nóstre rurale, ce din nenorocire este bantuita in proportiuni destulu de considerabile, — fara deosebire de sexu si etate; si ale carei urmari fatale se observa in ultim'a sa perióda, printr'o stare de miserie anatomo-fiziologica, ce s'ar putea numi inca o stare de cahexie pelagrosa, — ce degradédia si omóra pe tieranulu romanu, care, din caus'a starei sale de incultura, pe lángha o viétia materiala miserabila, ignorédia interessulu lui insusi si nu cauta nici-odata cáile prin care ar putea beneficiá cá stare fisico-morala. Elu, prin prejuditiile sale, inlatura mai totudeauna ajutoarele sciintiei medicale si, printr'unu sentimentu fatalu, inlatura bine-facétorele precepte ale igienei, aruncandu-se in bratiile empirismulu, — si aducandu-si aminte de ele si sciintia numai in casurile extreme, si atunci cu chipu de incercare, bine intielésu, candu ajutoriulu loru este redusu la imposibilitate.

De aci decurgendu in parte intretinerea pelagrei printre poporati'a rurala, pe lángha care adaogandu-se cauzele ce o producu si lips'a de initiativa la timpu, a celoru in dreptu, ce adesea se multiimescu a o combate numai prin mesuri platonice — nu trebuie se ne miramu privindu victimele ce cadu sub loviturile acestei monstruóse afectiuni.

Originea pelagrei se urca la o epoca fórté departata de a nóstra. Ea a facutu primele sale aparitiuni intre anii 1818—1832, in diferite localitati ale Italiei si a fostu studiata de multi medici Italiani si Francesi. — La noi, ea datédia de puçini ani si domnesce in modu endemicu in cea mai mare parte a districtelorui tieiei.

Observatiunile ce am avutu ocazie a face asupra mersulu acestei afectiuni, la diferiti bolnavi ce ceru tractarea loru in spitalu, mi-au doveditu cá este totudeauna cronicu. Afectiunea precurge pe timpulu duratei sale trei fase sau periode:

Primulu periodu, pe care 'lu observamu fórté rar, din cauza cá bolnavii nu ii dau nici-o atentiune, se manifesta printr'o eruptiune erisipelatósa cu turburari ale tubulu gastro-intestinalu, care dispare pentru unu óre-care timpu, spre a reaparea investitu cu nisce simptome mai alarmante, si care constitue perióda a dou'a, in care se observa pe lángha manifestatiunile cutanate si lesiuni ale sistemulu cerebro-spínalu si turburari remarcabile ale facultatiloru intelectuale.

In acestu periodu, ból'a póte fi stationara unu timpu fórté indelungatu. — Periód'a a treia se caracteridia prin turburari extra-ordinare ale facultatiloru intelectuale si deliru sub diferite forme.

Afectiunea cutanata, apare in timpulu primaverei si alu verei, pentru a disparea in timpulu tótmnei si alu ernei; acésta in sa nu impiedica intru nimicu persistentia a celorualte simptome.

Aparitiunea afectiunii cutanate se anuntia printr'o stare de moliciune generala, atátu fisica cátu si morala; inapetentia, dureri epigastrice, diaree, dureri in partile moi ale extremitatiloru, dureri de capu si unu felu de zapacéla; dupa care se observa pe frunte pe pieptu, pe obrazi, pe partile dorsale ale maniloru si picióreloru unu felu de pete rosii-inchise-mate, care gradatu se insotiescu de o mica tumefactiune a pelei si care face pe pacientu a incercá unu simtimentu de tensiune si mancarime.

Dupa unu timpu óre-care aceste pete se acoperu de ingrosiarea epidermului ce samana cu psoriasis; se reunescu, si pelea in aceste puncte devine grósa, de culóre inchisa si marcata de crepaturi mai multu sau mai puçinu profunde. Cátra inceputulu tótmnei, aceste ingrosiari epidemice, (scuame), inceptu a cadea si lasa dedesubtulu loru o suprafacia lucitóre si de culóre rosia-alburie, care dispare si ia culórea pelei naturale, pentru a reaparea din nou si cu mai multa gravitate in primavér'a viitoare.

Simptomele generale, cari insotiescu afectiunea cutanata, sunt mai totudeauna iritatiunile tubulu gastro-intestinalu si din acestea cea mai frecuenta este diareea. Mai nici-o data nu se observa febra. Femeile in acestu timpu isi au menstruele regulate, ele potu deveni gravide, dar au multa predispositiune de a avorta.

(Va urmá.)

Din Egiptu.

Scirile telegrafice angle venite in 24 crt. de pe campulu de resboiu relatédia urmatoriele:

— Londr'a, 24 Augustu. De marti sér'a se anuntia urmatoriele din Suez: „Canonierele,

„Seagull“ și „Mosquito“ parasira eri Saluf. Vasulu „Bancora“ plecà si elu cu 500 soldati. La 9 ore si $\frac{1}{2}$ ajunsera fația in fația cu Genneffeh, unde fusese unu lagaru inamicu. Cea mai mare parte din egipteni fugisera inca de eri. Dupa aceea canoniarele plecara spre laculu Amar. Se vediu pe tiermu cavaleria. Pe la 3 ore dupa amedi vasele ajunsera la Serapeum. O canoniara trase acolo asupra cavaleriei inamice. Soldatii debarcara si petrunsera pe uscatu pana la o distantia de doué mile. La 6 ore porniramu intr'unu chipu diagonalu pe laculu Amar si bombardaramu Fayid. Trupele debarcara, dara gasira localitatea evacuata.

O mare multime de beduni vinu de prin pustii aici. Intregulu canalu este pazitu acum de canoniere. Vasele cele mari cuirasate se afla acum in fația Suezului si a Ismailiei. Lagarale inamice se afla in Ramses, apoi in Pary si inca unulu la o departare de 34 mile. Chiaru acum se tine consiliu de resbelu pe vasulu „Salamis“.

— Alexandri'a, 24 Augustu. Prin impregiurimile dela Abukir si Kafr-el-Davar se vedu focuri mari. Se crede ca n'au remasu inapoi de catu doué regimente de ale lui Arabi pentru apărarea liniei dela King-Osman, pe candu celelalte trupe se retragu ardiendu satele. Se facu necontentitu recunosceri mari. Se anuntia din Ismaili'a ca aprópe 3000 ómeni de trupe egiptene au ocupatu o positiune la diece mile spre Vestu dela orasiu. Mane se voru debarcă tóte trupele si provisiunile englese.

— Trupele lui Arabi au parasitu positiunile loru dintre Suez si Ismaili'a si se retragu in ne-regula spre Zagazig. Tel-el-Kebir este bine ocupatu. Inginerii englesi restabilescu calea ferata spre Nefisih. Infanteri'a indiana a debarcatu in Suez, cavaleri'a vine si ea. Nilulu cresce mereu.

Processu verbale

alu comitetului asociatiunei transilvane pentru literatur'a romana si cultur'a poporului romanu, luat in siedinti'a dela 21 Augustu 1882.

Presiedinte: Paulu Dunc'a.

Presenti: Br. Davidu Ursu, J. St. Siuluti, V. Romanu, B. P. Harsianu, E. Macelariu, Partenie Cosm'a, Dr. Il. Puscariu, G. Baritiu, Const. Stezaru; secretariu: Dr. D. P. Barcianu.

101. Secretariulu presenta unu proiectu de programa pentru siedintiele adunarei generale din 27 si 28 Augustu dela Desiu. (Nr. exh. 251/1882).

Se primesce in textulu alaturatu (avendu biroulu a ingrigi pentru publicarea lui in jurnalele romane din locu si in tiparituri separate, spre a fi distribuitu la adunarea generala.

102. Comisiunea esmisa pentru revederea socoteleloru si scontrarea cassei presenta raportulu seu. Din acestu raportu se vede, ca atatu socotelile catu si cass'a s'a aflatu in ordinea cea mai buna. (Nr. exh. 227/1882).

Spre sciintia.

103. Comisiunea budgetara presenta unu proiectu pentru preliminaru de budgetu alu asociatiunei dela 1 Septembrie 1882 pana 31 Decembre 1883. (Nr. exh. 262/1882).

Se primesce in form'a alaturata avendu a fi prezentatu adunarei generale din Desiu, spre ulteriára decide.

104. Oficiulu vice-comitalu comunica responsulu inaltulu ministeriu de interne dtdo. 8 Augustu Nr. 43813 1882 la rogarea comitetului de sub Nr. 51/1882 dtdo. 27 Martiu, de a aprobá denumirea de membri ai asociatiunei a mai multoru domni, cari sunt supusi straini. In acestu responsu ministeriulu arata, ca nefindu numele membriloru amintiti cuprinse in processulu verbale alu adunarei generale din anulu trecut din Sibiu, nu póte aprobá alegerea loru de membri ai asociatiunei. (Nr. exh. 253/1882).

Servesce spre sciintia cu aceea ca dd. dr. med. Carolu Davila, Alesandru Davila si George Lahovari proprietariu, toti 3 din Bucuresci, asemenea dd. Joanu Popescu directoru si professoru si Nicolae Nicorescu proprietariu, amendoi din Barladu, cari s'au insinuat ca membri la adunarea generala din Sibiu din 1881 si dlu Teodoru Burada, consiliariu la curtea de apelu din Jasi, care s'a insinuat ca membru mai inainte, se se propuna procsime adunari generali spre a fi proclamati in forma de membri ai asociatiunei.

105. Dlu Simeonu Stoic'a, medicu cercuale, presenta pentru adunarea generala din Desiu o disertatiune despre mazeria sau lintea rimatoriloru in legatura cu Toenia solitaris a omului. (Nr. exh. 256/1882).

Tem'a s'a declarat de presidiu de admissibila.

Servesce spre sciintia.

106. Disertatiunea dlui L. V. Borgovanu, professoru de preparandu in Gherl'a intitulata: „O escursiune atenta prin istori'a pedagogiei si a instructiunei la Romanii cei vechi,“ prezentata pentru adunarea generala, s'a declarat de presidiu de admissibila. (Nr. exh. 162/1882).

Spre sciintia.

107. Sofi'a Ghil'a, ascultatori'a de pedagogia in Clusiu, si stipendista a asociatiunei presenta atestatul de pe sem. II cu successu bunu. (Nr. exh. 252/1882).

Spre sciintia.

108. Joanu Gavrilasiu ascultatoriu de filosofia si teologia se róga a i se conferi unu stipendiu pentru a

intrá in academi'a orientala din Vien'a. (Nr. exh. 225/1882).

Neavendu comitetulu la dispositia ast-feliu de stipendiu cererei nu se póte satisface.

109. Joanu Miculu, calfa de papucariu in Siomcut'a se róga de unu ajutoriu spre a poté caletori la Clusiu, unde voesce a se perfectená in maestria s'a. (Nr. exh. 261/1882).

Neavendu comitetulu bani disponibili pentru ast-feliu de ajutorie, cererei nu se póte satisface.

110. Oficiulu vice-comitalu din Desiu arata ca pentru adunarea generala a asociatiunei s'a denumitu baronulu Diószegyi Géza de comissariu. (Nr. exh. 250/1882).

Spre sciintia.

111. Academi'a imperiala de sciintia din Vien'a, cu dtdo. 1 Decembre 1880 a trimisu prin dlu B. G. Popoviciu, comerciantu in Vien'a unu pachetu cu publicatiuni de ale academiei, cari s'a primitu la 15 Augustu a. c. (Nr. exh. 247/1882).

Adeverirea primirei fiindu indata expedata la biroulu academiei.

Servesce spre sciintia.

Sibiu d. u. s.

Autenticarea acestui processu verbalu se concrede domniloru: Jos. St. Siuluti, Bas. Popu Harsianu si V. Romanu.

Pentru presiedinte: Dr. D. P. Barcianu m. p., P. Dunc'a m. p. secretariu alu II-ea.

S'a verificatu. Sibiu, 23 Augustu 1882:

Siuluti m. p., V. Romanu m. p., B. P. Harsianu m. p.

Sciri diverse.

— (Unu scandalu popescu). Din Barladu se comunica „Postei“ urmatóriele: „La 28 Iuliu a. c., dio'a sf. Pantilimonu, a avutu locu in acestu orasiu unu faptu fórté regretabilu. Preasantit. archiereu Calistratu Orleanu, locotenentu de episcopu alu Eparchiei de Husi, cu titlu de Barladeanulu, profitandu de vacantele anului acestuia, a visitatu mai multe orasie ale tieiei, intre care si Barladulu, alu carui nume ilu póta. Negresitu ca presanti'a sa in Barladu nu potea se nu desteppe dorinti'a crestiniiloru piosi de alu pofti se oficieie vreunu serviciu divin, mai alesu candu se scie ca orasiele ce nu sunt resiedintie episcopale fórté raru vedu oficii archieresce.

I s'au facutu dara fórté multe invitatiuni pentru oficiare. P. S. S. inse le-a refusat pe tóte, dicendu ca nu voiesce se atinga susceptibilitatea Episcopulu Eparchiotu. Cu tóte acestea P. S. Sa n'a potutu se resiste, candu famili'a Stoiescu, un'a din cele mai distinse din Barladu, l'a rogatu se oficieie unu parastasu la biseri'a s. Dumitru in dio'a de s. Pantilimonu. Totulu era pregatitu pentru oficiare. Ce se intempla inse? Inainte de a se sfers s. liturgia, protoiereulu de Tutov'a dà ordinu preotiloru acelei biserici, ca se nu permita nicidecum archiereulu Calistratu Barladenu a se imbracă pentru a oficiá parastasulu, ca-ci in casu contrariu, „preotii voru fi aspru pedepsiti, éra archiereulu va fi desbracatu cu forti'a in biserica de vestimentele sacramentale.“ Parintele archiereu Calistratu ca si publiculu asistentu, a remasu profundu indignatu de acésta brutala si insolenta portare a protoiereulu de Tutov'a; totasi, ca barbatu prudentu si iubitoru de pace, s'a abtinutu de a mai sluji.

De siguru ca protoiereulu a lucratu din ordinulu episcopulu respectiv; dara cu tóte acestea potea fórté bine se comunice interdicerea in modu reverentiosu, si nu parintele Calistratu éra omulu care se nu pricepa positi'a protoiereulu. Dara a veni in modu asia de violentu si barbaru si a oprí pe unu superioru ierarhicu se nu slujésca, este prob'a cea mai palpabila, ca despotismulu episcopulu de Husi si-a gasitu unu vrednicu instrumentu in protoiereulu de Tutov'a.

Cátu. despre interdicerea de a oficiá ce i s'a facutu archiereulu Calistratu Barladeanulu ea este absurda si arbitraria. Ca-ci ce mai insemnédia unu archiereu locotenentu eparchialu, membru alu Sinodulu, recunoscutu canonesce alesu, candu elu n'are voia de a sluji unu parastasu macaru in orasiulu alu carui nume ilu póta. Ori numele ce'lu póta coresponde unui dreptu realu, ori este o fictiune. Alternativ'a din urma nu credu s'o admita ierarhii nostrie; si atunci dara este ilegalu, arbitraru si despoticu de a oprí pe unu archiereu se slujésca in orasiulu pentru care este hirononisitu.

Prin urmare in actulu oprirei archier. Calistratu Barladenu de a sluji, noi nu vedemu decâtu acea dompire a ignorantiei si tiraniei in biseri'a nostra, contra carora ar trebui se lupte totu romanulu iubitoru de tier'a si biseri'a sa.

Unu Calistratu Barladeanu, barbatu instruitu, licentiatu in teologia, profesor alu facultatii teologice, opritu de a oficiá unu simplu parastasu in orasiulu alu carui nume ilu póta de unu Calinicu Dim'a, episcopu tineru, care nici 4 clase primare n'are, si care va fi

pururea personificati'a cea mai expressiva a ignorantiei, a tiraniei si a határu lui ce domnesce in biseri'a nostra!

Ce timpuri amu ajunsu!*)

*) Casulu acesta, brutalu in sinesi, daca e exacte asia precum se denuntia in numitul diariu, este de resortulu dreptulu canonicu, de aceea noi ilu si recomandam canoniciloru din ambele biserici mari.

Red. Obs.

Preturiere cerealeloru

si altoru obiecte de traiu au fostu la

25 Augustu st. n. in Sibiu:

Grân, dupa cualitati	1 hectolitr	fl. 5 60—6 40
Grân, amestecat	1 „	4 40—5 20
Secara	1 „	4 „—4 40
Papusiou	1 „	5 90—6 30
Ordiu	1 „	3 90—4 30
Ovesu	1 „	2 „—2 40
Cártofi	1 „	1 40—1 80
Mazare	1 „	10 „—11 „
Linte	1 „	12 „—14 „
Fasole	1 „	6 50—7 50
Lardu (slanina)	50 Kilogram.	72 „—76 „
Untura (unsóre topita)	50 „	70 „—76 „
Carne de vita	1 „	44 „—48 „
Oua 10 de		—25

Cursuri de Bucuresci in Lei noi (franci).

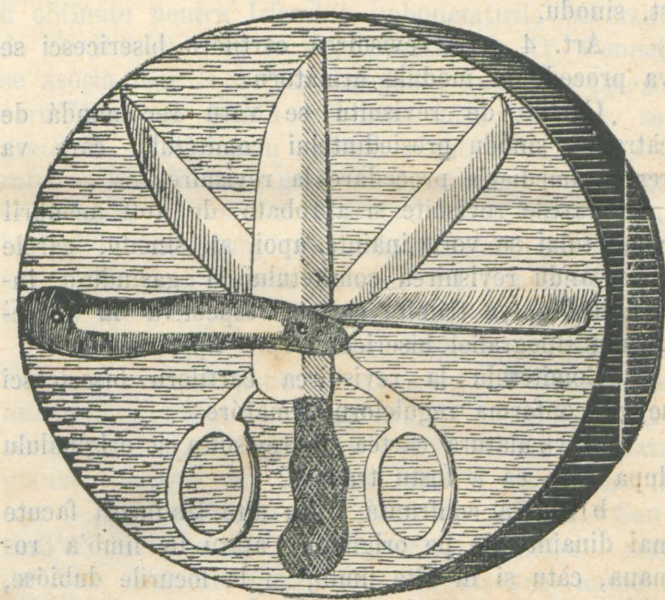
28 Augustu st. n. 1882.

Valori felurite:

Creditu fonciaru ruralu 7%	100.—
Creditu fonciaru ruralu 5%	89.—
Creditu fonciaru urbanu 7%	100.—
Creditu fonciaru urbanu 6%	93 3/4
Creditu fonciaru urbanu 5%	88.—
Obligatiunile Casei Pens.	225.—

Avisu!

Aducu cu totu respectulu la cunoscinti'a onorabilulu P. T. publicu ca m'am asediatu aici in Sibiu cu domiciliulu si me recomand, ca primescu spre ascutire totu feliulu de instrumente taitetóre, precum si de desennu, mai departe taitetóre, precum de chirurgia, asigurandu servitiulu celu mai realu si mai eftinu, éra pentru obiecte fabricate din otielu curatu care le voiu primi se le ascutu dau garantia deplina. A se informá

cine dorese, dela Domnii de aici friseuri si barbieri, si din afara dela dnii Johann Deli si Carolu Banyi Segisiór'a, Paulu Henter Mediasiu, Johann Sellner in Brasiovu, Schissler in Oradea-mare si Michael Zeidner in Bistritia.

Am si de vendiare cutite de marini diverse, fórfeci, brice de rasu cu pretuiri fórté convenabili.

Pentru comande numeróse se róga

cu totu respectulu

Franciscu de Gléria,

(105) ascutitoriu in Sibiu piati'a mica Nr. 2 (langu schimbátorea de bani unde stau si eurelarii).

Atestatu.

Prin carele subscrisii adeverimu consciintiosu si 'lu facemu cunoscutu onoratului publicu, pre préonoratulu domnu clopotariu Antoniu Novotny din Timisiór'a, pretornandu una campana de 760 funti, carea éra crepata si la rogarea nostra a pretornat'o dupa sistem'a nou'a, inventata de densulu, ingaurita; — carea nu numai ca ne indestulesce, ci face si lauda fația de celelalte comune, cu tonulu ei melodiosu si placutu la audiulu tuturor. Dreptu aceea'lu recomandam pre susnumitul domnu, deschilinitu comitetelor nostre parochiale gr-or. din intréga provinci'a metropolitana, daca voescu a avé campane bune, se se adressedie numai la numitul domnu in Timisiór'a. Cumca acestu atestatu merita tóta atentiunea onoratului publicu, signatu in Chernecea la 13 Juniu 1882. Rusmiru Buzugumu m. p. parochu, si presiedinte de comitetu, Josifu Rosiu m. p. invetiatoriu rom. gr-or. si notariulu comitet. paroch. Vasilie Popoviciu m. p. tutoru primariu. Marcu Cherciu tutoru secundariu. (106)

Editoru si redactoru responsabile: G. Baritiu. Tipariulu lui W. Krafft.